

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D. ve věci **žalobkyně: V. M.**, bytem T. 242, V. M., proti **žalované České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o **žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 5. 2013, č. „X“/46091-KRM,**

t a k t o :

- I. Ž a l o b a** proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 16.5.2013, č. „X“/46091-KRM **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku byly podle § 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, zamítnuty námitky žalobkyně proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. „X“ ze dne 14.3.2013 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Posledně uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zák. č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Dle odůvodnění žalovaného rozhodnutí není žalobkyně podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Orlicí ze dne 6.3. 2013 a shodně podle posudku České správy sociálního zabezpečení ze dne 15.5.2013 invalidní podle § 39 odst.1 zákona o důchodovém pojištění. Míra poklesu její pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla shodně oběma posudky stanovena na 30 %, když za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo vzato postižení svalové a kosterní soustavy (kapitola XIII), dorzopatie

a spondylopatie (oddíl E), bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének – s lehkým funkčním postižením (pol. 1 písm. b) přílohy č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro zvolené zařazení je stanoveno procentní rozpětí 10-20 %, oba posudky však zvýšily zjištěnou míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o dalších 10 %, a to z důvodu souběhu dalších onemocnění a zdravotních postižení a rovněž z důvodu profesní orientace.

Žalobkyně se včasnou žalobou domáhala soudního přezkumu zákonnosti uvedeného rozhodnutí v plném rozsahu. Žalobkyně tvrdí, že její zdravotní stav nebyl řádně zhodnocen, již předcházející rozhodnutí, jímž jí byl odňat invalidní důchod prvního stupně považovala za nesprávné. Žalobkyně trpí závažným postižením více úseků páteře, je toho názoru, že uvedené zdravotní postižení mělo být zařazeno do kapitoly XIII., oddílu E, položky 1 písm.c) vyhlášky o posuzování invalidity, tedy pokles její pracovní schopnosti měl být vyhodnocen na 40 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně ve smyslu § 39 odst.1, 2 písm.a) zákona důchodovém pojištění. Žalobkyně poukázala na lékařské zprávy založené ve spisové dokumentaci žalované, které dle jejího názoru prokazují závažnost jejího zdravotního postižení a navrhla provedení důkazu znaleckým posudkem a vlastní výpovědí. Z uvedených důvodů navrhla zrušení napadeného rozhodnutí včetně předcházejícího rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná k věci nepodala vyjádření.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) z hlediska správnosti a úplnosti zjištěného zdravotního postižení žalobkyně včetně následného procentuálního ohodnocení poklesu její pracovní schopnosti ve smyslu příslušných ustanovení právního řádu.

Soud provedl ve věci důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, pracoviště v Hradci Králové (dále jen „PK MPSV“) ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci provádění sociálního zabezpečení. Posudek byl vypracován dne 21. 11. 2013. V PK MPSV zasedala jako odborná lékařka klinických oborů neuroložka MUDr. Ivana Součková. PK MPSV vycházela při zpracování posudku ze spisové dokumentace vedené pro žalobkyni u OSSZ Ústí nad Orlicí a ze spisové dokumentace vedené pro žalobkyni u Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Hradec Králové a dále ze zdravotní dokumentace žalobkyně zapůjčené od praktické lékařky MUDr. Bromové, z nálezů doručených PK MPSV žalobkyní a z vyžádaného EMG vyšetření MUDr. Schreibera ze dne 17.10.2013 a z vlastního přešetření žalobkyně při jednání.

PK MPSV vzala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně bolestivý syndrom páteře s lehkým funkčním postižením a uvedené zdravotní postižení zařadila do kapitoly XIII., oddílu E, položky 1 písm. b) přílohy vyhlášky o posuzování invalidity s tím, že uvedené zdravotní postižení způsobuje pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 20 %. Horní hranice procentuálního rozpětí při zvoleném zařazení byla zvolena s ohledem na dělnickou profesi žalobkyně. Vzhledem k dalším zdravotním postižením žalobkyně byl pokles její pracovní schopnosti zvýšen o 10 %, celkem tedy byl pokles pracovní schopnosti žalobkyně stanoven na 30 %.

PK MPSV se vyjádřila k předchozímu přiznání částečného invalidního důchodu na základě posudku posudkového orgánu OSSZ v Ústí nad Orlicí ze dne 14.7.2010 v tom smyslu, že se jednalo o posudkový omyl, tedy o nadhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť v podkladové dokumentaci absentuje objektivní nález dokládající středně těžké funkční postižení páteře, které by odůvodňovalo zařazení rozhodujícího zdravotního postižení žalobkyně do kapitoly XIII., oddílu E, položky 1 písm. c) přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. PK MPSV učinila závěr, že u žalobkyně dominují četné subjektivní obtíže při objektivně prokázaných lehkých či minimálních změnách doložených odbornými nálezy.

Žalobkyně s posudkem v obecné rovině nesouhlasila, konkrétní námitky však nevznesla, na provedení důkazu svojí výpovědí netrvala. Žalovaná neměla k posudku žádné výhrady.

Soud vzal z posudku za prokázané, že žalobkyně nebyla s ohledem na stanovenou výši poklesu její pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní, neboť její pokles pracovní schopnosti nedosahoval nejméně 35 % ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

Soud při zhodnocení skutkového stavu věci vycházel z toho, že PK MPSV zpracovala posudek na základě dostatečného množství podkladů a s nimi se vypořádala (zejména neurologické nálezy, MUDr. Zinek - ze dne 17.10.2012, 2.5.2013, 13.5.2013, 18.7.2013, 16.9.2013; MR bederní páteře, MUDr. Hálová - ze dne 28.8.2013; EMG nález, MUDr. Schreiber - ze dne 17.10.2013; ortopedické nálezy, MUDr. Severová - ze dne 19.9.2012, 12.12.2012; plicní nález, MUDr. Hamzová - ze dne 1.11.2012; endokrinologický nález, MUDr. Dejdarová - ze dne 21.11.2012; RTG pravé nohy, MUDr. Tobková - ze dne 2.9.2013; ortopedické nálezy, MUDr. Bachura - ze dne 16.10.2013, 13.11.2013), žalobkyni při vlastním jednání přešetřila, přičemž v PK MPSV zasedla odborná lékařka s odborností neurologie, tedy odborností odpovídající rozhodujícímu zdravotnímu postižení žalobkyně. Rovněž soud považuje za důvodné zhodnocení PKMSV učiněné ohledně předchozího přiznání částečného invalidního důchodu žalobkyni.

Soud zdůrazňuje, že PK MPSV řádně zdůvodnila svůj posudkový závěr, čímž potvrdila správnost posudkových zjištění učiněných v předchozím správním řízení a zejména, nepominula souběžná méně závažná zdravotní postižení žalobkyně a její profesi, když PK MPSV k dělnickému zařazení žalobkyně přihlédla zvolením horní hranice procentuálního rozpětí a ostatní postižení žalobkyně zhodnotila pouze jako lehká, avšak s ohledem k jejich četnosti zjištěný pokles pracovní schopnosti žalobkyně zvýšila v maximálním rozsahu 10 % v souladu s ustanovením § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování validity.

Soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že žalovaná ve správním řízení správně právně ohodnotila zjištěný skutkový stav, tedy žalovaná napadeným rozhodnutím nezkrátila žalobkyni na jejím veřejném právu na přiznání invalidního důchodu. Za daného stavu věci soudu nezbylo než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst.7 s.ř.s.zamítnout.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst.1, 2 s.ř.s., když žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla ve věci úspěšná, a žalované jako

správním orgánu ve věcech důchodového pojištění právo na náhradu nákladů řízení zákon nepřiznává.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 29. ledna 2014

JUDr. Petra Venclová, Ph. D., v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová